

VÄIKESE NICOLAS'
VAHETUNNID

René Goscinny
Jean-Jacques Sempé

VÄIKESE NICOLAS' VAHETUNNID

Prantsuse keelest tõlkinud Helle Michelson

 TÄNAPÄEV

Originaali tiitel:
René Goscinny, Jean-Jacques Sempé
Les récrés du Petit Nicolas
Denoël, 1961

Toimetanud Priit Põhjala
Kujundanud Liis Karu

© 2013 IMAV Éditions / Goscinny – Sempé

„Väike Nicolas” on René Goscinny ja Jean-Jacques Sempé looming. Kõik sellega seotud õigused kuuluvad IMAV Éditionsile. Le Petit Nicolas® on registreeritud kaubamärk. Kõik sellega seotud õigused on reserveeritud ning selle reprodutseerimine ja imiteerimine on keelatud.

Le Petit Nicolas®
www.petitnicolas.com
www.facebook.com/Lepetitnicolas/

Tõlge eesti keelde © Helle Michelson ja Tänapäev, 2018

Trükitud AS-i Printon trükikojas
ISBN 978-9949-85-291-8

SISUKORD

Alceste saadetakse koolist ära 8

Onu Eugène'i nina 15

Kell 22

Me teeme ajalehte 31

Elutoa roosa vaas 39

Vahetunnil läheb kakluseks 47

King 57

Fotoaparaat 64

Jalgpall 72

Esimene poolaeg 81

Teine poolaeg 89

Kunstimuuseum 97

Marssimine 104

Skaudid 111

Clotaire'i käsi 120

Meile tehakse test 128

Auhindamine 135

Koolilapsed Goscinny ja Sempé 141

René Goscinny 146

Jean-Jacques Sempé 149

NICOLAS

„See on äge!”

CLOTAIRE

„See on klassis viimane. Kui õpetaja teda küsib, jääb ta alati vahetunniks klassi.”

ALCESTE

„See on mu parim sõber, paks poiss, kes sööb kogu aeg.”

AONAN

„See on klassis esimene ja õpetaja pailaps, meie teda eriti ei armasta.”

GEOFFROY

„Ta isa on väga rikas ja ostab talle kõik, mida ta tahab.”

JOACHIM

„Ta armastab väga kuulimängu. Ja peab ütleva, et ta mängib jube hästi; sihhib ja ping! saab peaaegu alati pihta.”

EUDES

„Ta on väga tugev ja armastab kaaslastele vastu nina anda.”

RUFUS

„Tal on äge vile ja ta isa on politseinik.”

MARIE-
EDWIGE

„Marie-Edwige on täitsa äge, ma arvan, et me abiellume kunagi.”

EMA

„Mulle meeldib jääda koju, kui sajab ja meil on külalisi, sest siis küpsetab ema ägedaid asju.”

ISA

„Isa tuleb töölt koju hiljem kui mina koolist, aga tal ei ole koduseid ülesandeid.”

VANAEMA

„Vanaema on väga tore, ta toob mulle igasuguseid asju ja kõik, mis ma ütlen, paneb ta kangesti naerma.”

HÄRRA BLÉDURT

„See on meie naaber, kellele kangesti meeldib isa narrida.”

ÕPETAJA

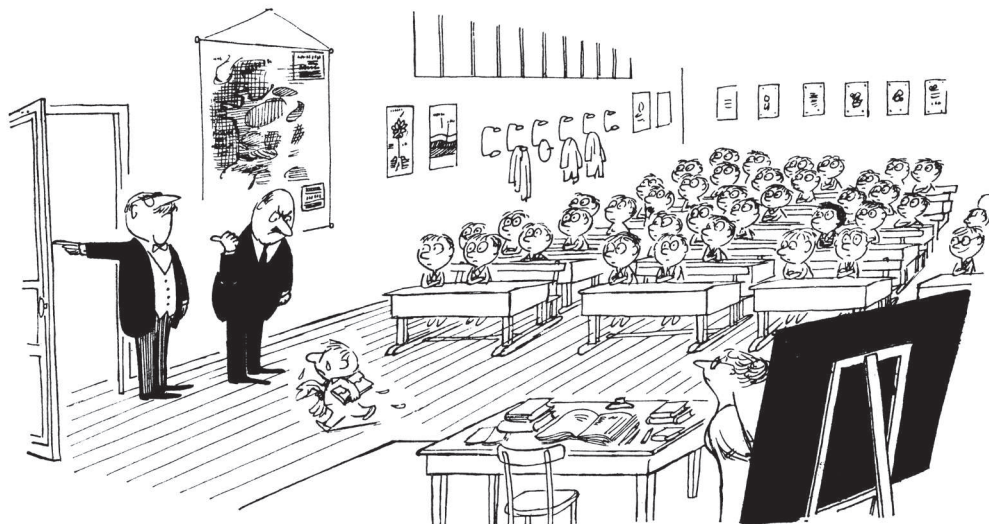
„Õpetaja on nii kena ja armas, kui me just liiga palju pahandust ei tee.”

PULJONG

„See on meie järelevaataja, keda kutsutakse nii sellepärast, et ta ütleb kogu aeg: „Vaadake mulle silma,” ja puljongis on munasilmad. Selle peale tulid suured.”

ALCESTE SAADEKSE KOOList ÄRA

Juhtus kohutav lugu: Alceste saadeti koolist ära!

See juhtus hommikul teise vahetunni ajal.

Me kõik mängisime palliga jahimeest. Te teate, kuidas seda mängitakse: see, kellel on pall, on jahimees, kes katsub kedagi palliga tabada, ja see, kellele ta pihta saab, hakkab nutma ja on omakorda jahimees. See on väga äge. Ainukesed, kes

ei mänginud, olid Geoffroy, kes puudus, ja Agnan, kes kordab vahetunnil alati koolitükke, ja Alceste, kes sõi oma viimast hommikust moosisaia. Alceste hoiab oma kõige suuremat moosisaia alati teiseks vahetunniks, mis on vähe pikem kui teised. Jahimeheks oli Eudes, ja seda ei juhtu just sageli: et ta on väga tugev, püütakse teda mitte sihtida, sest kui tema kellelegi jahimehena virutab, on jube valus. Ja siis Eudes sihtis Clotaire'i, kes viskus pikali, pea käte vahel, ja pall läks temast üle ja trahh! tabas Alceste'i selga, kes laskis saia käest nii, et see kukkus maha, moos allpool. Alceste'ile see ei meeldinud, ta läks näost punaseks ja hakkas karjuma. Seepeale tuli joostes Puljong – tema on meie järelevaataja –, et näha, mis on juhtunud. Mida ta aga ei näinud, oli sai maas, ta astus sellele peale, libises ja kukkus. Ta oli väga imestunud, Puljong, ja ta king oli moosiga koos. Alceste vehkis kätega ja karjus: „Pagana päralt! Kas te ei või ka vaadata, kuhu oma jala panete? Tõepoolest, ilma naljata!”

Alceste oli õudselt vihane. Peab ütlema, et ei tohi kunagi nalja teha tema toiduga, eriti kui tegu on teise vahetunni saiaga. Ka Puljong polnud sugugi rahul.

„Vaadake mulle silma,” ütles ta Alceste’ile. „Mis te ütlesite?”

„Ma ütlesin, et pagana päralt, teil pole õigust trampida minu moosisaiade otsas!” karjus Alceste.

Seepeale võttis Puljong Alceste’il käest kinni ja viis ta endaga minema. Kostis naks ja naks, kui ta astus, Puljong muidugi, moosi tõttu tema talla all.

Siis helistas härra Mouchabière vahetunni lõpu. Härra Mouchabière on uus järelevaataja, kellele me pole veel jõudnud naljakat hüüdnime leida. Me läksime klassi, aga Alceste’i ei tulnudki. Õpetaja oli imestunud.

„Ja kus siis Alceste on?” küsis ta meilt.

Me hakkasime talle just vastama, kui klassiuks lahti läks ja direktor Alceste’i ja Puljongiga sisse tuli.

„Püsti!” ütles õpetaja.

„Istuge!” ütles direktor.

Tal ei olnud rahulolev nägu, samuti Puljongil, Alceste'i ümmargune nägu oli aga nutust märg ja ta luristas ninaga.

„Lapsed,” ütles direktor, „teie kaaslane oli usku-
matult jäme Pul... härra Duboni vastu. Ma ei saa
leida vabandust sellisele austuse puudusele endast
vanema lugupeetud isiku vastu. Sellega seoses saa-
detakse teie kaaslane koolist ära. Oh, ta muidugi
ei mõelnud sellele tohutule murele, mida ta oma
vanematele põhjustab. Ja kui ta ennast tulevikus
ei paranda, lõpetab ta vanglas, mis on vältimatu
saatus igale harimatule. Olgu see teile kõigile hoia-
tuseks!”

Siis käskis direktor Alceste'il oma asjad võtta.
Alceste tegi seda nuttes ja läks koos direktori ja
Puljongiga välja.

Meie kõik olime väga kurvad. Õpetaja muidugi ka.

„Ma katsun asja korda ajada,” lubas ta. See meie õpetaja võib ikka äge olla küll!

Kui me koolist ära lõunale läksime, kohtasime Alceste'i, kes meid oodates tänavanurgal seisis ja šokolaadisaia söi. Ta oli väga kurb, kui me tema juurde jõudsime.

„Sa ei olegi veel koju läinud?” küsisin mina.

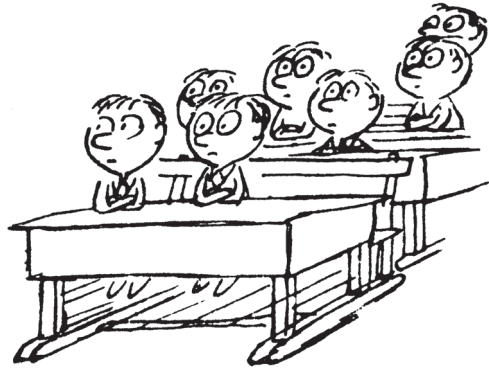
„Muidugi mitte,” ütles Alceste. „Aga ma pean ju minema, on lõunaaeg. Võin kihla vedada, et kui ma sellest isale-emale räägin, jätavad nad mu magustoidust ilma. Oh, on aga päev, ma ütlen teile ...”

Ja Alceste läks jalgu järele vedades ja aeglaselt mäludes minema. Jäi isegi mulje, et ta sunnib ennast sööma. Vaene Alceste, olime tema pärast jubedasti mures.

Pärastlõunal nägime kooli tulemas Alceste'i ema, kes hoidis Alceste'i käe otsas ja ei olnud rahuloleva näoga. Nad läksid direktori juurde, kuhu kutsuti ka Puljong.

Mõne aja pärast, kui me juba klassis olime, tuli direktor koos Alceste'iga, kelle näol oli lai naeratus.

„Püsti!” ütles õpetaja.

„Istuge!” ütles direktor.

Ja siis ta selgitas meile, et on otsustanud anda Alceste'ile veel ühe võimaluse. Ta ütles, et teeb seda, mõeldes meie kaaslase vanematele, kes olid väga kurvad mõtte juures, et nende laps jääb harimatuks ja lõpetab vanglas.

„Teie klassivend palus härra Dubonilt vabandust ja too oli nii kena, et võttis vabanduse vastu,” ütles direktor. „Ma loodan, et teie klassivend suhtub sellesse heatahtlikkusse lugupidamisega, et see on õppetunniks ja hoiatuseks ja et ta tulevikus oma käitumisega tänase vea lunastab. On nii?”

„Noh ... jah ...” vastas Alceste.

Direktor vaatas teda, tegi suu lahti, ohkas ja läks välja.

Me olime hirmus õnnelikud ja hakkasime kõik korruga rääkima, kuid õpetaja lõi joonlauaga vastu lauda ja ütles: „Istuge! Alceste, minge oma kohale ja olge mõistlik. Clotaire, tulge tahvli juurde.”

Kui helistati vahetundi, läksime alla õue, kõik peale Clotaire'i, keda oli karistatud, nagu alati siis, kui teda küsitakse. Õues pärisime Alceste'ilt, kes sõi parasjagu juustuleiba, mis direktori kabinetis täpselt juhtunud oli, ja siis tuli Puljong.

„Minge ära, minge ära,” ütles ta. „Jätke oma kaaslane rahule, hommikune lugu on lõppenud, minge mängima! Minge!”

Ja ta võttis Maixent'il käest ja Maixent läks vastu Alceste'i ja juustuleib kukkus maha.

Seepeale vaatas Alceste Puljongit, läks näost punaseks, hakkas kätega vehkima ja karjus:

„Pagana päralt! Uskumatu! Te hakkate jälle peale! Tõepoolest, ilma naljata, te olete parandamatu!”